

## ***Immobiliare Saffi proti Itálii [velký senát] – č. 22774/93***

Rozsudek ze dne 28. 7. 1999 [velký senát]

### **Článek 6**

#### **Vykonávací řízení**

#### **Článek 6-1**

#### **Přístup k soudu**

Pravomoc prefektů změnit soudem stanovené datum vyklizení a absence soudního přezkumu rozhodnutí: *porušení*

*Skutkový stav* – Stěžovatelská společnost se v roce 1988 stala vlastníkem bytu, ohledně něhož získal předchozí majitel soudní příkaz k vyklizení, a po datu, které soudce k vyklizení stanovil (30. září 1984), se několikrát neúspěšně pokusil jej vykonat. Stěžovatelská společnost ve vykonávacím řízení pokračovala a soudní vykonavatel se mezi prosincem 1988 a lednem 1996 jedenáctkrát pokusil byt vyklidit, avšak neúspěšně, neboť kvůli právním předpisům upravujícím pozastavení nebo odklad výkonu rozhodnutí vyklizením neměla stěžovatelská společnost nárok na policejní asistenci. Prefekt vydal na základě zákona č. 61 ze dne 21. února 1989 nařízení, podle něhož muselo rozhodnutí o poskytnutí policejní asistence vycházet z kritérií stanovených tímto zákonem, zejména z pořadí priority, které určil prefekt po poradě s výborem prefektury. Zákon rovněž stanovil, že asistence v případech, které nejsou prioritní, bude odložena maximálně na dobu 48 měsíců počínaje 1. lednem 1990. Tato lhůta však byla řadou nařízení opakovaně prodloužena. Stěžovatelská společnost dosáhla vyklizení bytu až po nájemcově smrti v roce 1996.

*Právní posouzení* – článek 6 odst. 1: Poté, co soud vydal příkaz k vyklizení, zůstávalo jedinou nerozhodnutou otázkou jeho datum. Po celou dobu, kdy bylo toto datum odsouváno v důsledku neochoty nájemce byt opustit, což znamenalo *de facto* prodloužení nájemní smlouvy, stále existoval „spor“. Výkon rozsudku je navíc třeba považovat za nedílnou součást „řízení“, a článek 6 tedy byl použitelný. Výkon soudního rozhodnutí neměl být bezdůvodně oddalován: za výjimečných okolností mohl být opodstatněný odklad výkonu rozsudku na nezbytně nutnou dobu, avšak v tomto případě byl výkon rozsudku oddalován v důsledku zásahu zákonodárce, kterým byla znovu otevřena otázka data, k němuž měl nájemce prostory vyklidit. Výkon byl oddalován po dobu více než šesti let a vyklizení vlastně nikdy neproběhlo. Zákonodárce svěřil prefektům pravomoc a povinnost systematicky zasahovat do provádění výkonu rozhodnutí vyklizením a zároveň tuto pravomoc vymezil. Posouzení, zda je vhodné výkon rozhodnutí odložit, nepodléhalo žádnému účinnému soudnímu přezkumu, neboť rozsah tohoto posouzení byl omezen jen na ověření, zda prefekt dodržel kritéria pro stanovení priority. Stěžovatelská společnost byla od okamžiku, kdy se prefekt stal orgánem pověřeným rozhodnout o termínu výkonu rozhodnutí, zbavena práva na rozhodnutí svého sporu soudem. Tato situace byla neslučitelná se zásadou právního státu. Námitka stěžovatelské společnosti proti délce řízení byla absorbována její předchozí námitkou.

*Závěr:* porušení (jednomyslně).